

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Krzysztof Bolesta

DPN-WWM.0500.13.2026.MW
4474050.18423979.14898153
Warszawa, 31-07-2026

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Posłanki Marty Stożek (K10INT18458)
Temat: w sprawie systemowego problemu kontroli uciążliwości odorowych oraz działań organów w sprawie Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group SA w Aleksandrowie Kujawskim

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję odpowiedzi na pytania zawarte w interpelacji.

1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska prowadzi obecnie prace nad ustawową regulacją uciążliwości zapachowej albo nad innym instrumentem prawnym dotyczącym odorów? Jeżeli tak, proszę wskazać etap prac, planowany harmonogram, zakres regulacji oraz przewidywany termin przedstawienia projektu.

Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska (MKiŚ) trwają prace nad przygotowaniem rozwiązań prawnych w zakresie ograniczenia uciążliwości zapachowej. Prowadzone są wewnętrzne prace uzgodnieniowe nad koncepcją regulacji, a także działania związane z przygotowaniem wniosku o wpis projektu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów wraz z oceną skutków regulacji. Po uzyskaniu wpisu możliwe będzie wskazanie harmonogramu przyjęcia regulacji.

2. Czy przygotowywane rozwiązanie prawne będzie obejmować również istniejące instalacje, a nie tylko nowe przedsięwzięcia, w tym kompostownie, instalacje biologicznego przetwarzania odpadów, biogazownie, fermy i zakłady gospodarki odpadami?

Celem planowanych regulacji jest przygotowanie kompleksowego rozwiązania systemowego dla wszystkich instalacji, których funkcjonowanie może powodować uciążliwości zapachowe.

3. Czy Ministerstwo podziela stanowisko, że brak powszechnie obowiązujących krajowych norm jakości zapachowej powietrza nie wyłącza możliwości stosowania art. 362–364 Prawa ochrony środowiska, przepisów ustawy OOS, pozwoleń zintegrowanych oraz wymagań BAT do przeciwdziałania uciążliwości odorowej?

Istotnym narzędziem możliwym do zastosowania w celu ograniczania występujących uciążliwości zapachowych funkcjonującego przedsięwzięcia jest art. 237 ustawy Prawo

ochrony środowiska (POŚ)¹. Organ ochrony środowiska (zależnie od rodzaju przedsięwzięcia jest to starosta lub marszałek) może nałożyć obowiązek sporządzenia **przeglądu ekologicznego** w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych, dla zastosowania tego instrumentu nie jest wymagane uprzednie jednoznaczne wykazanie występowania naruszeń standardów jakości środowiska, lecz wystarczające jest uprawdopodobnienie możliwości występowania negatywnego oddziaływania. Przegląd ekologiczny stanowi narzędzie pozwalające na przeprowadzenie szczegółowych badań, analiz i ekspertyz, służących ocenie rzeczywistego wpływu instalacji na środowisko oraz określeniu działań niezbędnych do ograniczenia lub eliminacji stwierdzonych oddziaływań.

Art. 362-364 ustawy POŚ nadaje organom możliwość m.in.: ograniczenia oddziaływania na środowisko, przywrócenia środowiska do stanu właściwego czy wstrzymania działalności powodującej pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi. W przypadku Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group SA w Aleksandrowie Kujawskim skorzystanie z art. 362 i 363 POŚ należy do kompetencji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Natomiast zastosowanie art. 364 POŚ w przypadku emisji odorów daje podstawę prawną, podejmowania przez właściwy organ, działań zmierzających do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, usunięcia stwierdzonych naruszeń lub przywrócenia stanu zgodnego z prawem, jednak może budzić wątpliwości interpretacyjne i wiąże się z trudnościami dowodowymi. Samo występowanie nieprzyjemnych zapachów nie stanowi bowiem wystarczającej przesłanki do wydania decyzji o wstrzymaniu działalności. Organ jest zobowiązany wykazać, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że działalność powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach albo stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi.

Kwestie ograniczania emisji odorów powinny być także uwzględniane w ramach postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (OOS)², a także w pozwoleniach zintegrowanych. W odniesieniu do instalacji objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego zastosowanie mają również konkluzje BAT, które mogą przewidywać stosowanie odpowiednich technik organizacyjnych i technologicznych służących minimalizacji emisji substancji zapachowych oraz ograniczaniu uciążliwości odorowych.

Konkluzje BAT jako akt wykonawczy przyjmowany na podstawie prawa Unii Europejskiej, wyznaczają poziom wymagań, które powinny być spełniane przez prowadzących instalacje objęte ich zakresem. W przypadku instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego obowiązki prowadzącego wynikają nie tylko z przepisów prawa krajowego, lecz również z wymagań określonych w konkluzjach BAT, które stanowią podstawę do ustalania oraz weryfikacji warunków tego pozwolenia. Wymagania te podlegają uwzględnieniu zarówno na etapie wydawania, jak i wykonywania oraz aktualizacji pozwoleń zintegrowanych.

Brak ustawowo określonych krajowych norm zapachowych nie oznacza braku instrumentów prawnych umożliwiających przeciwdziałanie uciążliwościom odorowym.

¹ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.)

² Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670 z późn. zm.)

Obowiązujące przepisy zapewniają organom administracji publicznej szereg narzędzi służących identyfikacji, ocenie i ograniczaniu takich oddziaływań, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy oraz dostępnego stanu wiedzy technicznej i naukowej.

4. Czy Ministerstwo zamierza przygotować ogólnopolskie wytyczne dla GIOŚ i WIOŚ dotyczące kontroli odorów z kompostowni, instalacji biologicznego przetwarzania odpadów, biogazowni, ferm i innych źródeł zapachu?

Dokumenty o charakterze niewiążącym, takie jak wytyczne, dobre praktyki czy kodeksy przeciwdziałania uciążliwościom zapachowym, nie mogą i nie będą stanowić podstawy działań podejmowanych przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ). Wytyczne mogą jedynie wyjaśniać sposób stosowania obowiązujących przepisów, nie mogą natomiast kreować nowych obowiązków. Dokumenty niewiążące nie mają bowiem charakteru powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a tym samym nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do nakładania obowiązków na kontrolowane podmioty ani do zastosowania odpowiednich działań pokontrolnych przez IOŚ.

IOŚ podejmuje działania w zakresie uciążliwości odorowych w ramach obecnie obowiązujących przepisów prawa i dostępnych instrumentów administracyjnych. Ramy te nie zawsze pozwalają jednak na skuteczne ograniczanie lub eliminowanie uciążliwości zapachowych. Brak przepisów określających standardy oceny i poziomy substancji zapachowych w powietrzu ogranicza możliwości podejmowania skutecznych działań kontrolnych i egzekucyjnych w tym obszarze.

W odniesieniu do niektórych rodzajów działalności istotne znaczenie w zakresie ograniczenia emisji substancji odorowych mają konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT). Mechanizm ten, pomimo że stanowi istotny instrument ograniczania oddziaływania odorowego instalacji objętych jego zakresem, nie ma jednak charakteru powszechnego i nie zastępuje ogólnych regulacji prawnych dotyczących oceny oraz egzekwowania ograniczenia uciążliwości zapachowych.

5. Czy Ministerstwo uważa za prawidłową praktykę, w której kontrola odorowa ogranicza się do chwilowych oględzin organoleptycznych w terenie, bez zaplanowania kontroli na podstawie zgłoszeń mieszkańców, danych meteorologicznych, harmonogramu pracy instalacji i czynności szczególnie odorogennych?

Wojewódzki inspektor ochrony środowiska (WIOŚ) planując i wykonując czynność kontrolne uwzględnia wszystkie aspekty sprawy, w tym zgłoszenia mieszkańców. Jeżeli charakter zgłaszanych uciążliwości wskazuje na ich okresowe lub zmienne występowanie, w miarę możliwości organizacyjnych i kompetencji organu, czynności kontrolne planowane są w czasie normalnej pracy instalacji, podczas wykonywania operacji mogących powodować największą emisję substancji zapachowych oraz, o ile jest to możliwe, w warunkach meteorologicznych zbliżonych do tych wskazanych w zgłoszeniach. Działanie to ma na celu zwiększenie skuteczności ustalenia stanu faktycznego i nie stanowi podstawy do nakładania na kontrolowanego obowiązków niewynikających z przepisów prawa.

Kujawsko-Pomorski WIOŚ przeprowadził, w ramach rozpoznania zanieczyszczenia w terenie, dziesiętnastokrotnie ocenę występowania uciążliwości zapachowej na terenie Miasta Aleksandrów Kujawski po zgłoszeniach mieszkańców (telefonicznych oraz w raportach Mapa Odoru). Czynności były prowadzone o różnych porach i podczas różnych warunków atmosferycznych, zarówno gdy trwał rozładunek lub załadunek pojazdów oraz przesiewanie odpadów. Podczas wszystkich przeprowadzonych wizji, nie potwierdzono występowania uciążliwości odorowej. Należy podkreślić, iż kontrole pozaplanowe w

postaci rozpoznania zanieczyszczenia w terenie mają charakter działań wstępnych. W przypadku potwierdzenia występowania zapachów specyficznych poza terenem prowadzonej działalności WIOŚ rozpoczyna kontrolę interwencyjną mającą na celu ich ustalenie przyczyny i podejmuje działania pokontrolne skutkujące wyeliminowaniem uciążliwości zapachowej, w tym kieruje wystąpienia do organów mających kompetencje w zakresie wydania decyzji w trybie art. 362 lub 363 POŚ.

Występowanie specyficznego zapachu poza terenem instalacji zostało natomiast potwierdzone podczas kontroli interwencyjnej Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group S.A., która miała miejsce w dniach 12 czerwca – 10 września 2025 r. O powyższym został powiadomiony organ wydający pozwolenie zintegrowane, tj. Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

6. Czy Ministerstwo planuje wprowadzenie albo rekomendowanie minimalnego standardu kontroli odorowej, obejmującego co najmniej analizę historii zgłoszeń, dane meteorologiczne, rozpoznanie technologii zakładu, identyfikację czynności odorogennych, ocenę pory dnia i sezonu oraz weryfikację wpływu na obiekty wrażliwe?

IOŚ prowadzi działania kontrolne (także te w zakresie uciążliwości odorowych) w granicach obowiązujących przepisów ochrony środowiska a przede wszystkim w odniesieniu do przestrzegania wymagań określonych w decyzjach administracyjnych, takich jak pozwolenia. Dlatego też zakres kontroli determinują głównie wymagania określone w posiadanych przez dany podmiot pozwoleniach.

W przygotowywanych regulacjach, dotyczących ograniczania uciążliwości zapachowych, mogą zostać uwzględnione elementy, takie jak analiza historii zgłoszeń, dane meteorologiczne, rozpoznanie technologii zakładu oraz identyfikacja czynności odorogennych zależnie od pory dnia i sezonu.

7. Czy Ministerstwo zamierza zlecić GIOŚ opracowanie procedury, zgodnie z którą wielokrotne zgłoszenia przez formularz „Zgłoś interwencję” byłyby analizowane zbiorczo, a nie wyłącznie przekazywane kolejnym organom zgodnie z właściwością?

Wpływające do Departamentu Zwalczania Przestępczości Środowiskowej GIOŚ zgłoszenia stanowią wnioski w rozumieniu art. 241 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (KPA)³. Wnioski w przedmiotowej sprawie dotyczą zakładu zlokalizowanego na terenie województwa kujawsko-pomorskiego. Zgodnie z art. 5 ust. 2 o Inspekcji Ochrony Środowiska⁴ działalnością IOŚ na obszarze województwa kieruje właściwy miejscowo WIOŚ. Tym samym, wskazane przepisy nakładają na tutejszy organ obowiązek postępowania w sposób polegający na terminowym przekazywaniu zgłoszeń zgodnie z właściwością. Od momentu przekazania wniosku to na organie, któremu go przekazano, ciąży obowiązek jego rozpatrzenia, zgodnie z zakresem posiadanych kompetencji ustawowych. Tym samym w obecnym stanie prawnym nie ma podstaw do zbiorczej analizy wniosków dotyczących tej samej sprawy, jeżeli sprawa pozostaje poza właściwością GIOŚ.

8. Czy Ministerstwo rozważa wdrożenie centralnego rejestru interwencji odorowych, który umożliwiłby identyfikowanie instalacji najczęściej zgłaszanych przez mieszkańców oraz ocenę skuteczności działań podejmowanych przez WIOŚ, organy wydające pozwolenia zintegrowane i organy samorządowe?

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 poz. 1691)

⁴ Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 poz. 425 z późn. zm.)

MKiŚ nie rozważa wdrożenia takiego rejestru. Z doświadczeń GIOŚ w prowadzonych sprawach wynika, iż liczba zgłaszanych wniosków często nie odzwierciedla skali problemu związanego np. z działalnością danego podmiotu.

9. Czy Ministerstwo uznaje, że w sprawach odorowych celowe jest wykorzystywanie dzienników zapachowych i aplikacji mieszkańców, takich jak „Mapa Odoru”, jako materiału pomocniczego do planowania kontroli, wyboru godzin kontroli i weryfikacji kierunku rozprzestrzeniania się zapachu?

Dzienniki zapachowe prowadzone przez mieszkańców oraz narzędzia takie jak „Mapa Odoru” mogą stanowić materiał pomocniczy przy planowaniu działań kontrolnych, w tym przy wyborze terminu i godzin kontroli oraz analizie kierunku rozprzestrzeniania się uciążliwości zapachowych. Informacje te mogą również wspierać ocenę skali i częstotliwości występowania zgłaszanych uciążliwości.

Dane tego rodzaju mogą być wykorzystywane jako uzupełniające źródło informacji w procesach związanych z wydawaniem lub zmianą pozwoleń oraz przy realizacji obowiązków nałożonych na prowadzących instalacje, np. w zakresie monitorowania występowania uciążliwości zapachowych wynikających z konkluzji BAT. Nie zastępują one jednak dowodów i ustaleń wymaganych przepisami prawa oraz prowadzonych przez właściwe organy postępowań administracyjnych i kontrolnych.

10. Czy Ministerstwo zamierza doprecyzować, w jakich sytuacjach WIOŚ powinien przeprowadzać albo zlecać pomiary amoniaku, siarkowodoru, lotnych związków organicznych, pyłów, bioaerozoli oraz innych substancji związanych z procesami kompostowania i biologicznego przetwarzania odpadów?

Konieczność wykonywania pomiarów amoniaku, siarkowodoru, lotnych związków organicznych, pyłów, bioaerozoli lub innych substancji związanych z procesami kompostowania i biologicznego przetwarzania odpadów zależy od wielu czynników, w tym rodzaju instalacji, stosowanej technologii, warunków jej funkcjonowania, zakresu zgłaszanych uciążliwości oraz wymagań określonych w decyzjach administracyjnych, w szczególności w wydanych pozwoleniach.

Ocena potrzeby przeprowadzenia takich pomiarów wymaga analizy indywidualnych okoliczności konkretnej sprawy. Z tego względu nie są planowane szczegółowe wytyczne określające zamknięty katalog sytuacji, w których WIOŚ powinien przeprowadzać lub zlecać określone pomiary. Takie rozwiązanie mogłoby ograniczać elastyczność działań kontrolnych oraz możliwość dostosowania ich do specyfiki kontrolowanej instalacji i lokalnych uwarunkowań.

Obecne przepisy pozostawiają Inspekcji Ochrony Środowiska możliwość doboru adekwatnych działań kontrolnych w zależności od charakteru sprawy i dostępnych podstaw prawnych.

11. Czy Ministerstwo przewiduje wykorzystanie olfaktometrii dynamicznej zgodnej z EN 13725, modelowania rozprzestrzeniania zapachu, analiz progów wyczuwalności i graficznych izolinii oddziaływania jako standardowych albo rekomendowanych narzędzi w sprawach kompostowni i biologicznego przetwarzania odpadów?

W przygotowywanych regulacjach dotyczących ograniczania uciążliwości odorowych planowane jest wskazanie pomiarów olfaktometrycznych wykonywanych zgodnie z normą EN 13725 jako jednej z metod wykorzystywanych do oceny emisji i oddziaływania substancji zapachowych.

Analizy rozprzestrzeniania substancji zapachowych, wyznaczanie obszarów oddziaływania oraz wykorzystanie wyników pomiarów olfaktometrycznych w modelowaniu mogą również stanowić element oceny wpływu instalacji na otoczenie. Metody te są stosowane w praktyce wielu państw europejskich i są uwzględniane w analizach prowadzonych na potrzeby przygotowywanych regulacji. Ważne jest także, że dobór konkretnych metod oceny powinien być dostosowany do rodzaju instalacji, charakteru emisji oraz celu prowadzonej analizy.

12. Czy Ministerstwo analizowało, czy konkluzje BAT dla przetwarzania odpadów, w szczególności BAT 10, BAT 12 i BAT 13 dotyczące monitoringu zapachu, planu zarządzania zapachami i ograniczania emisji odorów, są prawidłowo przenoszone do pozwoleń zintegrowanych w Polsce?

Prawidłowe uwzględnianie wymagań konkluzji BAT w pozwoleniach zintegrowanych należy do właściwych organów administracji. Organy te (marszałek województwa, starosta, regionalny dyrektor ochrony środowiska) są zobowiązane do przeprowadzania analiz warunków pozwoleń zintegrowanych, w tym analiz okresowych, o których mowa w POŚ, oraz do ich aktualizacji po publikacji konkluzji BAT, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia zgodności warunków pozwolenia z tymi wymaganiami.

Podstawą do egzekwowania przez IOŚ obowiązków wynikających z konkluzji BAT jest ich uwzględnienie w treści pozwolenia zintegrowanego. Samo wskazanie danego rozwiązania w konkluzjach BAT nie stanowi wystarczającej podstawy do wymagania przez IOŚ jego stosowania przez prowadzącego instalację. Dlatego skuteczna kontrola takich narzędzi, jak monitoring zapachu, plan zarządzania zapachami czy środki ograniczania emisji odorów, wymaga ich odpowiedniego ujęcia w warunkach pozwolenia zintegrowanego.

13. Czy Ministerstwo zamierza polecić GIOŚ przeprowadzenie analizy, czy pozwolenia zintegrowane dla instalacji biologicznego przetwarzania odpadów zawierają wystarczające warunki dotyczące ograniczania odorów, monitoringu zapachu, prowadzenia czynności odorogennych i reakcji na skargi mieszkańców?

MKiŚ sprawuje nadzór nad GIOŚ, co zapewnia m.in. bieżącą wymianę informacji o problemach wymagających uwagi oraz sprzyja prawidłowej realizacji zadań należących do IOŚ.

GIOŚ jako centralny organ administracji rządowej, realizuje swoje zadania w granicach kompetencji określonych przepisami prawa i samodzielnie decyduje o podejmowaniu analiz oraz działań kontrolnych, uwzględniając zidentyfikowane ryzyka i potrzeby w zakresie ochrony środowiska.

Ocena adekwatności warunków pozwoleń zintegrowanych, w tym warunków dotyczących ograniczania emisji odorów, monitoringu, prowadzenia czynności mogących powodować uciążliwości zapachowe oraz procedur reagowania na skargi mieszkańców, należy przede wszystkim do organów właściwych do wydawania i analizy pozwoleń zintegrowanych w ramach mechanizmów przewidzianych w ustawie POŚ.

14. Czy Ministerstwo uważa, że pozwolenie zintegrowane dla instalacji mogącej powodować uciążliwość zapachową powinno zawierać szczegółowe warunki dotyczące pracy instalacji przy wietrze w stronę zabudowy mieszkaniowej, godzin rozładunku, przesiewania, otwierania boksów, pracy biofiltrów, membran i barier antyodorowych?

Obowiązujące przepisy wymagają, aby warunki pozwolenia zintegrowanego zapewniały zgodność instalacji z wymaganiami BAT, a ich zakres był dostosowany do specyfiki danej

instalacji i poziomu jej oddziaływania na środowisko. O tym, czy szczegółowe wymagania powinny zostać wpisane do konkretnego pozwolenia, decyduje co do zasady organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego, uwzględniając charakter procesu technologicznego, lokalne warunki oraz konieczność ograniczenia uciążliwości zapachowej zgodnie z wymaganiami BAT.

Standardowym narzędziem przewidzianym w konkluzjach BAT dla przetwarzania odpadów jest plan zarządzania odorami. Plan taki, stosownie do charakteru i skali oddziaływania instalacji, powinien obejmować m.in. działania mające na celu identyfikację źródeł emisji odorów, środki zapobiegania i ograniczania emisji, procedury monitorowania i reagowania na stwierdzone przypadki uciążliwości zapachowej, a także działania związane z rozpatrywaniem skarg oraz informowaniem zainteresowanych stron.

W związku z tym wymagania dotyczące ograniczania odorów, monitoringu, prowadzenia czynności odorogennych oraz postępowania w przypadku skarg mieszkańców mogą być realizowane zarówno poprzez odpowiednie warunki pozwolenia zintegrowanego, jak i poprzez wdrożenie oraz stosowanie planu zarządzania odorami zgodnego z wymaganiami BAT.

W obowiązujących przepisach istnieją już regulacje odnoszące się do gospodarki odpadami, które w pewnym stopniu mają na celu ograniczenie uciążliwości odorowych. Ustawa o odpadach⁵ zawiera ogólne zasady dotyczące gospodarowania odpadami i nie odnosi się bezpośrednio do kwestii uciążliwości zapachowych. Zgodnie z art. 16 tej ustawy gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

- 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
- 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
- 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Pewne wymagania w zakresie uciążliwości zapachowych zawarte są w rozporządzeniu w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów⁶, które określa minimalne wymagania dla magazynowania odpadów w ramach wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów. Powyższe przepisy wskazują m.in., że w przypadku magazynowania odpadów mogących powodować uciążliwości zapachowe na nieruchomościach sąsiadujących z nieruchomością, na której jest prowadzone magazynowanie odpadów, stanowiących:

- zmieszane odpady komunalne magazynowane w ramach ich zbierania lub przetwarzania,
- odpady pochodzące z przetworzenia odpadów komunalnych, w tym frakcję podsitową z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów,
- odpady ulegające biodegradacji:

- stosuje się dodatkowe wymagania, tj. odpady powodujące uciążliwości odorowe magazynuje się wyłącznie w obiektach zamkniętych wyposażonych co najmniej w systemy wentylacyjne oraz urządzenia wentylacyjne ograniczające w szczególności przedostawanie się pyłów do powietrza, a także ograniczające ewentualne uciążliwości zapachowe oraz bramy szybkie (§ 12 ust. 1). Jednakże obowiązek ten nie jest bezwzględny – możliwe jest magazynowanie odpadów powodujących uciążliwości odorowe poza obiektami z ww.

⁵ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 poz. 1587, z późn. zm.)

⁶ Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz.U. poz. 1742)

wymaganiami, w szczelnych pojemnikach, kontenerach lub zbiornikach, przy spełnieniu przynajmniej jednego z dwóch wskazanych wymagań, tj.:

- - zapewnione zostanie spełnienie jednego z wymagań dla obiektów przeznaczonych do magazynowania odpadów powodujących uciążliwości odorowe, czyli wyposażenie w systemy wentylacyjne oraz urządzenia wentylacyjne ograniczające w szczególności przedostawanie się pyłów do powietrza, a także ograniczające ewentualne uciążliwości zapachowe, albo
- - czas magazynowania odpadów nie przekracza 7 dni.

15. Czy Ministerstwo planuje wytyczne dotyczące weryfikacji skuteczności membran, systemów napowietrzania, zadaszeń, biofiltrów, barier antyodorowych i innych elementów technologii mających ograniczać zapach, w tym z wykorzystaniem urządzeń pomiarowych i dokumentacji technicznej?

Nie są planowane odrębne wytyczne dotyczące weryfikacji skuteczności poszczególnych rozwiązań technicznych służących ograniczaniu emisji odorów. Ocena skuteczności membran, systemów napowietrzania, zadaszeń, biofiltrów, barier antyodorowych i innych urządzeń powinna być prowadzona w oparciu o wymagania określone w decyzjach administracyjnych, dokumentacji technicznej instalacji oraz wymagania wynikające z konkluzji BAT, jeżeli mają zastosowanie.

MKiŚ przeprowadza okresowe szkolenia dla organów ochrony środowiska z zakresu pozwoleń zintegrowanych i najlepszych dostępnych technik BAT. W planowaniu szkoleń bierze również pod uwagę udział przedstawicieli WIOŚ.

16. Czy Ministerstwo dostrzega potrzebę uregulowania stosowania preparatów antyodorowych rozpylanych w środowisku otwartym, zwłaszcza w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, placówek oświatowych i innych obiektów wrażliwych?

Stosowanie preparatów antyodorowych jest wskazywane w dokumencie MKiŚ pn. Kodeks Przeciwdziałania Uciążliwości Zapachowej⁷ jako jedno z możliwych działań ograniczających oddziaływanie zapachowe instalacji. Tego rodzaju rozwiązania są także często uwzględniane w pozwoleniach i innych decyzjach administracyjnych określających warunki funkcjonowania instalacji. Potrzeba ich stosowania oraz warunki wykorzystania powinny być oceniane indywidualnie, z uwzględnieniem specyfiki danej instalacji, jej oddziaływania na otoczenie oraz wymagań określonych w decyzjach administracyjnych.

GIOŚ informuje, że stosowanie preparatów antyodorowych jest często przedmiotem zgłoszeń interwencyjnych, niemniej w przypadku Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group S.A. obowiązek stosowania bariery antyodorowej na eksploatowanej instalacji, wynika z obowiązku określonego w udzielonym przez Marszałka Województwa pozwoleniu zintegrowanym.

Przedmiotową sprawą zajmował się również Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Aleksandrowie Kujawskim. Organ ten wskazał, że przeprowadzona analiza karty

⁷ <https://www.gov.pl/web/klimat/uciazliwosc-zapachowa>

charakterystyki dla mieszaniny Stabio – Flex, stosowanej w chemicznej barierze antyodorowej, wykazała, że spełnia ona wymagania określone w rozporządzeniu REACH⁸.

17. Czy Ministerstwo zamierza we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia i Państwową Inspekcją Sanitarną opracować procedury oceny ryzyka zdrowotnego przy długotrwałej ekspozycji mieszkańców na mieszaninę odorów, bioaerozoli, pyłów i preparatów antyodorowych?

Przygotowując rozwiązania prawne dotyczące uciążliwości odorowych, MKiŚ korzysta z dostępnej wiedzy naukowej oraz analiz dotyczących wpływu odorów na ludzi, w tym materiałów opracowanych na potrzeby prac nad regulacjami.

18. Czy Ministerstwo uważa, że w sprawach takich jak Aleksandrów Kujawski WIOŚ powinien prowadzić kontrole skoordynowane z Sanepidem, tak aby równolegle ocenić wpływ instalacji na środowisko i potencjalne ryzyko zdrowotne?

W przedmiotowej sprawie Kujawsko-Pomorski WIOŚ wymienia informacje z miejscowym organem Inspekcji Sanitarnej, tj. Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Aleksandrowie Kujawskim (dalej: PPIS). W dniu 17 lipca br. w siedzibie PPIS w Aleksandrowie Kujawskim odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele Kujawsko-Pomorskiego WIOŚ, Burmistrz Aleksandrowa Kujawskiego, Starosta Aleksandrowski oraz Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego. Podczas spotkania każdy z organów przedstawił swoje działania w przedmiotowej sprawie. WIOŚ każdorazowo informuje właściwe organy o poczynionych ustaleniach leżących w ich kompetencjach. Każda sprawa ma odrębny charakter i należy ją rozpatrywać indywidualnie, dlatego narzucenie rozwiązań systemowych w tym zakresie, w ocenie GIOŚ, nie jest konieczne.

19. Czy Ministerstwo wystąpi do GIOŚ o ocenę, czy dotychczasowe czynności WIOŚ w sprawie Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group S.A. w Aleksandrowie Kujawskim były wystarczające pod względem metodyki kontroli odorów, w szczególności doboru dat i godzin kontroli, kierunku wiatru, pracy zakładu i użycia narzędzi pomiarowych?

GIOŚ, wykonując ustawowe zadania w zakresie nadzoru nad działalnością organów IOŚ, na bieżąco analizuje prawidłowość i skuteczność działań podejmowanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, w szczególności w ramach rozpatrywania skarg oraz oceny realizacji ustawowych zadań kontrolnych, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby wydaje zalecenia i wytyczne lub polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności, na podstawie przepisów art. 4a ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska.

Dotychczas GIOŚ rozpatrzył pięć skarg wniesionych przez trzech skarżących, dotyczących czynności podejmowanych przez Kujawsko-Pomorskiego WIOŚ w związku z uciążliwościami odorowymi powodowanymi działalnością ww. zakładu.

Po przeanalizowaniu akt sprawy GIOŚ nie stwierdził nieprawidłowości w sposobie realizacji zadań przez Kujawsko-Pomorskiego WIOŚ, a zarzuty przedstawione w skargach uznał za nieuzasadnione. Analiza wykazała, że po otrzymaniu zgłoszeń dotyczących uciążliwości odorowych Kujawsko-Pomorski WIOŚ podejmował działania pozostające w zakresie swoich ustawowych kompetencji, zmierzające do ustalenia stanu faktycznego oraz weryfikacji zgłaszanych nieprawidłowości.

⁸ ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1907/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

20. Czy Ministerstwo wystąpi do GIOŚ o rozważenie przeprowadzenia albo koordynacji kontroli specjalistycznej w sprawie Aleksandrowa Kujawskiego, obejmującej kontrolę w czasie rzeczywistej pracy zakładu, przy czynnościach najbardziej odorogennych i przy warunkach meteorologicznych zgodnych ze zgłoszeniami mieszkańców?

W związku z Pani interwencją z dnia 2 lipca 2026 r., skierowaną również do Kujawsko-Pomorskiego WIOŚ, otrzymaną przez GIOŚ w dniu 9 lipca 2026 r., dotyczącą przeprowadzenia kontroli oraz weryfikacji metodologii kontroli uciążliwości odorowej Zakładu Recyklingu Biologicznego Best Polymers Group S.A. w Aleksandrowie Kujawskim, działając na podstawie art. 4a ust. 1 pkt 4a ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, GIOŚ polecił Kujawsko-Pomorskiemu WIOŚ przeprowadzenie w III kwartale 2026 r. kontroli Zakładu obejmującej zagadnienia wskazane w interwencji Pani Poseł.

21. Czy Ministerstwo wystąpi do GIOŚ o wyjaśnienie, dlaczego w sprawie Aleksandrowa Kujawskiego – mimo urzędowego potwierdzenia występowania zapachu poza terenem zakładu w 2025 r. oraz licznych zgłoszeń mieszkańców – odpowiedzi organów w dalszym ciągu często sprowadzają się do stwierdzenia, że w momencie kontroli nie stwierdzono uciążliwości?

Kwestia ta została wyjaśniona w odpowiedziach na pytania nr 5 oraz 19. Przedstawiono w nich zarówno informacje dotyczące działań podejmowanych przez Kujawsko-Pomorskiego WIOŚ, jak i wyjaśniono uwarunkowania związane z kontrolą uciążliwości odorowych, których występowanie ma często charakter okresowy i zależy od wielu czynników, w tym warunków meteorologicznych oraz sposobu funkcjonowania instalacji.

22. Czy Ministerstwo uważa, że w razie urzędowego potwierdzenia wychodzenia zapachu poza teren zakładu organ właściwy do pozwolenia zintegrowanego powinien każdorazowo analizować zmianę warunków pozwolenia, obowiązek przeglądu ekologicznego, dodatkowy monitoring albo zastosowanie środków z art. 362–364 Prawa ochrony środowiska?

Potwierdzenie występowania uciążliwości zapachowej poza terenem instalacji powinno być jedną z przesłanek branych pod uwagę przez właściwy organ przy ocenie potrzeby podjęcia dalszych działań administracyjnych. Ocena ta wymaga jednak każdorazowo analizy okoliczności konkretnej sprawy, w tym skali i częstotliwości występowania uciążliwości, warunków funkcjonowania instalacji oraz obowiązków wynikających z posiadanych decyzji administracyjnych.

W zależności od wyników takiej analizy organ może rozważyć wykorzystanie dostępnych instrumentów prawnych, w szczególności przeprowadzenie analizy warunków pozwolenia zintegrowanego, jego zmianę, nałożenie obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego lub podjęcie działań przewidzianych w art. 362-364 ustawy Prawo ochrony środowiska, jeżeli zostaną spełnione przesłanki określone w tych przepisach.

23. Czy Ministerstwo planuje analizę, ile w ostatnich pięciu latach było interwencji dotyczących odorów z instalacji odpadowych, kompostowni, biogazowni i ferm, ile z nich zakończyło się stwierdzeniem nieprawidłowości, a ile jedynie informacją o braku zapachu w momencie kontroli?

Proponowana analiza liczby przypadków zakończonych stwierdzeniem nieprawidłowości oraz liczby kontroli zakończonych informacją o braku zapachu w momencie kontroli, nie stanowi miarodajnego narzędzia oceny skuteczności działań organów i w konsekwencji jest pozbawiona istotnej wartości poznawczej. Zestawienie liczby interwencji zakończonych stwierdzeniem, że „w momencie kontroli nie stwierdzono zapachu”, prowadzi do uproszczonych i potencjalnie mylących wniosków, ponieważ nie uwzględnia

okoliczności przeprowadzenia kontroli, czasu, jaki upłynął od zgłoszenia, warunków meteorologicznych, charakteru prowadzonych procesów technologicznych ani wcześniejszych lub późniejszych ustaleń organów.

24. Czy Ministerstwo przewiduje szkolenia dla inspektorów WIOŚ dotyczące prowadzenia kontroli odorowych, w tym poboru próbek, współpracy z akredytowanymi laboratoriami, oceny dokumentacji BAT, pracy z danymi meteorologicznymi i dokumentowania wyników w sposób możliwy do weryfikacji?

Szkolenia w powyższym zakresie dla inspektorów WIOŚ mogą zostać uwzględnione po wprowadzeniu planowanych przepisów w zakresie ograniczenia uciążliwości zapachowych.

25. Jakie konkretne działania Ministerstwo Klimatu i Środowiska zamierza podjąć w 2026 r., aby sprawy mieszkańców narażonych na powtarzalne odory nie były rozstrzygane wyłącznie przez stwierdzenie braku powszechnych norm zapachowych albo braku zapachu w chwili kontroli?

W 2025 r. pozyskano opracowanie pn. „Analiza rozwiązań prawnych i określenie poziomów emisji zapachowej dla wybranych gałęzi przemysłu i przedsiębiorstw, mogących powodować uciążliwości zapachowe”. Wyniki tej analizy są wykorzystywane przy przygotowywaniu kompleksowych rozwiązań prawnych dotyczących uciążliwości odorowych, w tym zasad ich oceny, metod pomiarowych oraz narzędzi wspierających działania kontrolne i administracyjne.

W 2026 r. działania Ministerstwa koncentrują się na przygotowaniu rozwiązań prawnych dotyczących ograniczania uciążliwości odorowych. Planowane regulacje mają stworzyć podstawy do bardziej jednolitej oceny oddziaływań zapachowych oraz wykorzystania odpowiednich metod ich identyfikacji i oceny.

Z wyrazami szacunku

Krzysztof Bolesta
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM